

Ketouvim (hagiographes) - Ruth

Chapter 2

- 2,1 וַלְבַעְמִי מִידַע (מוֹדַע) לְאִשָּׁה, אִישׁ גָּבוּר חַיִל--מִמְשַׁפַּחַת, אֲלִימֶלֶךְ: וְשֵׁמוֹ, בְּעֵז.
 2,2 וַתֹּאמֶר רֹת הַמּוֹאָבִיָּה אֶל-בַּעְמִי, אֲלֶכָּה-נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׂבְלִים--אֲחֵר, אֲשֶׁר אֶמְצָא-חֵן בְּעֵינָיו; וַתֹּאמֶר לָהּ, לְכִי בְתִי.
 2,3 וַתֵּלֶךְ וַתְּבוֹא וַתִּלְקַט בַּשָּׂדֶה, אַחֲרֵי הַקְּצָרִים; וַיִּקֶּר מִקְרָה--חִלְקַת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזוֹ, אֲשֶׁר מִמְשַׁפַּחַת אֲלִימֶלֶךְ.
 2,4 וְהִנֵּה-בַעֲזוֹ, בָּא מִבֵּית לֶחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים, יְהוָה עִמָּכֶם; וַיֹּאמְרוּ לוֹ, וַיְבָרְכֵךְ יְהוָה.
 2,5 וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְבַעְרוֹ, הִנָּצַב עַל-הַקּוֹצְרִים: לְמִי, הִנָּעֲרָה הַזֹּאת.
 2,6 וַיַּעַן, הַנָּעַר הִנָּצַב עַל-הַקּוֹצְרִים--וַיֹּאמֶר: וְנִעַרָה מוֹאָבִיָּה הַיָּא, הַשָּׂבָה עִם-בַּעְמִי מִשְׁדֵּי מוֹאָב.
 2,7 וַתֹּאמֶר, אֶלְקָטָה-נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעֵמְרִים, אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים; וַתְּבוֹא וַתַּעֲמֹד, מֵאֵז הַבְּקָר וְעַד-עֵת--זֹה שְׂבֵתָה הַבַּיִת, מֵעַט.
 2,8 וַיֹּאמֶר בְּעֵז אֶל-רֹת הַלֹּא שְׁמַעַת בְּתִי, אֶל-תִּלְכִי לְלֶקֶט בַּשָּׂדֶה אַחֵר, וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי, מִזֶּה; וְכֹה תִדְבְּקִין, עִם-בַּעְרָתִי.
 2,9 עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר-יִקְצְרוּן, וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן--הַלֹּא צִוִּיתִי אֶת-הַנָּעָרִים, לְבִלְתִּי בִגְעַךְ; וְצַמַּת, וְהִלַּכְתְּ אֶל-הַכֵּלִים, וְשִׁתִּית, מֵאֲשֶׁר יִשְׁאָבוּן הַנָּעָרִים.
 2,10 וַתִּפֹּל, עַל-פְּנֵיהָ, וַתִּשְׁתַּחוּ, אַרְצָה; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, מִדַּע מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהִכִּירַנִי--וְאֵנִכִּי, וְנִכְיָה.
 2,11 וַיַּעַן בְּעֵז, וַיֹּאמֶר לָהּ--הֲגֵד הֲגֵד לִי כָל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתֶיךָ, אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ; וַתַּעֲזֹבִי אֶבִיר, וְאִמֶּךָ, וְאַרְצְךָ מוֹלְדֹתֶיךָ, וַתִּלְכִּי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יְדַעַת תְּמוֹל שְׁלֹשׁוֹם.
 2,12 וַיִּשְׁלַם יְהוָה, פְּעָלָהּ; וַתְּהִי מִשְׁכַּרְתָּךְ שְׁלֵמָה, מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּאת, לְחַסּוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו.
 2,13 וַתֹּאמֶר אֶמְצָא-חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי, כִּי נִחַמְתִּנִי, וְכִי דִבַּרְתָּ, עַל-לֵב שְׁפֹחֲתֶיךָ; וְאֵנִכִּי לֹא אֶהְיֶה, כְּאֶחַת שְׁפֹחֲתֶיךָ.
 2,14 וַיֹּאמֶר לָהּ בְּעֵז לַעַת הַאֲכֹל, גִּשִׁי הֵלֶם וְאֶכְלֶת מִן-הַלֶּחֶם, וְטַבֵּלְת פִּתֶיךָ, בְּחֹמֶץ; וַתִּשָּׁב, מִצַּד הַקְּצָרִים, וַיִּצְבֹּט-לָהּ קִלְיָ, וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתִּתֵּר.
 2,15 וַתִּקֶּם, לְלֶקֶט; וַיֵּצֵא בְּעֵז אֶת-נָעָרָיו לֵאמֹר, גַּם בֵּין הָעֵמְרִים תִּלְקָט--וְלֹא תִכְלִימוּהוּ.
 2,16 וְגַם שַׁל-תִּשְׁלֹו לָהּ, מִן-הַצְּבֹתִים; וְעַזְבֹתֶם וְלֶקְטָה, וְלֹא תִגְעֲרוּ-בָהּ.
 2,17 וַתִּלְקַט בַּשָּׂדֶה, עַד-הָעֶרֶב; וַתַּחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר-לֶקְטָה, וַיְהִי כְּאִפְּהָ שְׁעָרִים.
 2,18 וַתֵּשֶׂא וַתְּבוֹא הָעִיר, וַתִּרְא חַמּוֹתָה אֶת אֲשֶׁר-לֶקְטָה; וַתּוֹצֵא, וַתִּתֵּן-לָהּ, אֶת אֲשֶׁר-הוֹתֵרָהּ, מִשְׂבָּעָה.
 2,19 וַתֹּאמֶר לָהּ חַמּוֹתָה אִיפָּה לֶקְטָת הַיּוֹם, וְאִנִּי עָשִׂית--יְהִי מִכִּירְךָ, בְּרוּךְ; וַתִּגַּד לְחַמּוֹתָה, אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂתָה עִמּוֹ, וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם, בְּעֵז.
 2,20 וַתֹּאמֶר בַּעְמִי לְכַלְתָּהּ, בְּרוּךְ הוּא לִיהוָה, אֲשֶׁר לֹא-עֲזַב חֲסֵדוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים; וַתֹּאמֶר לָהּ בַּעְמִי, קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ--מִגְּאֻלָּנוּ, הוּא.
 2,21 וַתֹּאמֶר, רֹת הַמּוֹאָבִיָּה: גַּם כִּי-אָמַר אֵלָי, עִם-הַנָּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבְּקִין, עַד אִם-כֹּלֹו, אֶת כָּל-הַקְּצִיר אֲשֶׁר-לִי.
 2,22 וַתֹּאמֶר בַּעְמִי, אֶל-רֹת כַּלְתָּהּ: טוֹב בְּתִי, כִּי תִצְאִי עִם-בַּעְרֹתַי, וְלֹא יִפְגְּעוּ-בְךָ, בַּשָּׂדֶה אַחֵר.
 2,23 וַתִּדְבֹק בְּנָעֲרוֹת בְּעֵז, לְלֶקֶט--עַד-כָּלוֹת קְצִיר-הַשְּׁעָרִים, וַיִּקְצִיר הַחַטִּים; וַתִּשָּׁב, אֶת-חַמּוֹתָהּ.